

El lleó i el ratolí

Descripció

Un dia de sol brillant, enmig d'un bosc ple d'arbres alts i fulles verdes, un majestuós lleó passejava després d'un bon dinar. Estava tan satisfet que va decidir fer una migdiada a l'ombra d'un arbre gran.

El lleó es va estirar, va tancar els ulls i ben aviat es va quedar adormit. Feia uns roncs tan forts que semblava que el terra tremolés! Però, de sobte, mentre dormia, un petit ratolí que corria pel bosc va topar amb ell sense voler. El ratolí, curiós i juganer, no va veure el lleó fins que ja estava pujant sobre ell, pensant que era una roca gegant.

El lleó, molest, es va despertar de cop! Amb un rugit que va fer callar el bosc, va atrapar el ratolí amb la seva gran urpa.

—Qui ets tu per interrompre el meu descans? —va preguntar el lleó amb veu greu.

El ratolí, tremolant de por, va respondre:

—Oh, gran rei de la selva, si us plau, perdona'm! No volia molestar-te. Va ser un accident! Si em deixes anar, et prometo que un dia et tornaré el favor.

El lleó, incrèdul, va començar a riure.

—Tu? Un ratolí tan petit ajudant-me a mi, el rei dels animals? Això és divertit! Però saps què? Estic de bon humor avui. Corre, marxa abans no canviï d'opinió.

El ratolí va córrer com un llamp, però abans de marxar va cridar:

—Gràcies, majestat! Mai oblidaré la teva bondat!

Uns dies més tard, el lleó passejava pel bosc quan, de sobte, unes xarxes enormes el van atrapar. Eren unes trampes posades pels caçadors! El lleó va intentar alliberar-se,

però com més es movia, més fort s'estrenyien les cordes.

Desesperat, va rugir amb totes les seves forces:

—Ajuda! Algú, si us plau, ajuda'm!

El ratolí, que passava per allà, va escoltar el rugit i va reconèixer aquella veu. Va córrer tan de pressa com li van permetre les seves petites potes fins a arribar on era el lleó.

En veure'l atrapat, va dir:

—No et preocupis, amic meu. Jo t'ajudaré!

—Tu? —va respondre el lleó amb veu baixa i cansada—. Però, com?

Sense dir res més, el ratolí va començar a mossegar les cordes amb les seves petites dents. Mossegada rere mossegada, les cordes es van anar trencant, fins que el lleó finalment va ser lliure.

El lleó, impressionat i agraït, va mirar el ratolí i va dir:

—Mai hauria imaginat que algú tan petit com tu podria salvar-me. Gràcies, petit amic.

El ratolí va somriure i va contestar:

—Recorda, gran rei, fins i tot els més petits poden ser d'ajuda. Avui he pogut tornar-te el favor.

Des d'aquell dia, el lleó i el ratolí es van convertir en grans amics. Al bosc, tothom parlava de com el rei dels animals havia après una lliçó molt important: mai subestimis ningú, perquè fins i tot els més petits poden fer coses grans.

Lliçó per reflexionar amb els infants:

- Ser amable i bondadós amb els altres sempre és una bona idea.
- No importa si ets gran o petit; tothom pot ajudar.
- L'amistat i la col·laboració fan el món millor!

Ara, petits lectors, què faríeu si fóssiu el lleó? I si fóssiu el ratolí?